

Programnotis:

Teksten til *From The Eumenides* er hentet fra det tredje stykket i *Orestien*, en trilogi skrevet av den Greske forfatteren Aiskhylos i år 458 før vår tidsregning. Dette stykket er kjent for å inneholde den tidligste kjente skildringen av en (fiktiv) rettssak fra det da relativt nye greske rettssystemet. Rettssaken, som finner sted på Areopagus utenfor Aten og har en jury bestående av 12 Athenere, skal prøve å stadfeste om furienes (erinyernes) forfølgelse og straff av Orestes er retterlig. Han har drept sin mor Clytemnestra, men hevder at dette var som hevn for at hun drepte hans far Agamemnon. Til slutt blir han frikjent og furiene blir satt under Atens beskyttelse.

For meg har denne historien en dyp resonans i samfunnet vi lever i i dag. Det at grekerne kunne finne frem til en såkalt sivilisert løsning på sine problemene for 2500 år siden, viser hvor lite vårt samfunn har utviklet seg på visse områder de siste tusenårene. En stor del av samfunnet var drevet av religiøs-fundamentalistiske prinsipper da som nå, hvor prinsippet et øye for et øye er gjeldende – dette er noe som virkelig bør få en til å reflektere. Teksten til Aiskhylos bringer i tillegg opp en rekke andre etiske og filosofiske problemer som gjelder like mye i dag som da den ble skrevet. Forliket som oppnås på slutten av stykket bør tas til ettertanke, selv om dette skjer på falske premisser.

Mitt stykke tar ikke opp disse problemstillingene, det består kun av syv korte satser med musikk. Da jeg leste teksten fant jeg syv utdrag som jeg syntes passet veldig godt til å sette noter til. Likevel er det klart at tankene og idéene fra teksten hadde en stor innvirkning på musikken da jeg utformet den. Enten det er den nakne, utsatte karakteren eller de ofte uforsonlige melodiske linjene, er stykket for meg blitt et symbol på måten tiden beveger seg fremover mens menneskeheten står på ett og samme sted.

I. *A song without music,
A sword in the senses,
[A storm in the heart] - utelatt
And a fire in the brain;
A clamour of Furies
To paralyse reason,
A tune full of terror,
A drought in the soul!*

II. *Seek neither silence where no laws compel
Nor slavery beneath a tyrant's rod
Where liberty and rule are balanced well
Success will follow as the gift of [god].*

III. *Will you still sleep?
Oh wake!
What use are you asleep?
Since you so slight me,
I am abused unceasingly
Among the other dead,
For him I killed,
And wander displeased and shamed.
I tell you truly,
By them all I'm held guilty and condemned.*

IV. *Though we are many few words will suffice*

V. *The gleaming snake that darts winged from my golden bow
And painfully speweth forth the black foam that you suck
From the sour flesh of murderers.
What place have you within these walls?
Some pit of punishments, where heads are severed,
Eyes torn out, throats cut, manhood unmanned,
Some hell of maimings, mutilations, stonings,
Where bodies impaled on stakes melt the mute air with groans
Your place is there.*

VI. *Now for this one brief hour
You see these rangers quiet,
These hunters caught in sleep;
These ancient ageless hags,
Whose presence neither man
Nor beast could bear.*

VII. *Come dread and friendly powers
Who love and guard our land;
And while devouring flame
Fill all your path with light.
Gather with gladness to your rest
And let every voice
Crown our song
With a shout of joy*